

— Като толкова се молишъ, казалъ царя, — ще ти простижъ, ако можешъ да измѣришъ каква е височината отъ земята до небето.

— Ще измѣрижъ, отговорилъ Хитреца, безъ да мисли много, — само да ми дадете три дни свобода.

Царътъ удобрилъ това предложение и го пустихъ на свобода. На третий денъ Хитъръ Петъръ се явилъ предъ Царя съ едно голѣмо кълбо отъ тънико копринени конци.

— Е, измѣрили височината отъ земята до небето? попиталъ го царя.

— Измѣрихъ, господарю, отговорилъ Хитъръ Петъръ. — На колкото е дълъгъ конеца на това кълбо, толкозъ е високо отъ земята до небето! Ако не вѣрвашъ, измѣри и ти, да видишъ, че много точно съмъ мѣрилъ.

Царътъ се засмѣлъ и му простишъ за прѣстъпленietо.

Другъ пътъ Хитъръ Петъръ скриши пустихъ двама свои приятели, които били затворени въ царската тъмница за голѣми прѣстъпления. Царътъ, като се научилъ за тази му постъпка, много се разсърдилъ и казалъ, че ще го накаже съ голѣмо наказание. Слѣдъ това го повикалъ и му заповѣдалъ:

— Ти, Петре, ще нарамишъ онзи голѣмъ камъкъ, който стои тамъ край града и самъ ще го отнесешъ да го изхвърлишъ далече. Ако не направишъ това ще те затворимъ въ тъмницата да лежишъ до смърть!

Хитъръ Петъръ се съгласилъ да изхвърли самъ грамадния камъкъ, само да го подраняжъ единъ мѣсецъ съ каквато храна иска той, за да се сдобие съ сила. Царътъ се съгласилъ на това,